

את המזימה הסודית של צמרת המשטרה, שתקעה במזיד

בגב התביעה

אויקים אלה הושמו על ידי עליידי קציני המשטרה, שחובתם החוקית היא לשתף פעולה עם התביעה. הם בגדו בחובה יסודית וראשונית זו והפכו גייס חמישי, הלוחם למען יריב המדינה.

נאמנותם למדינה נפלה מנאמנותם למהר.

כאשר יפוע שני הרוחמים המשפטיים בפני השופט, כדי שיכריע מי מהם נלחם טוב יותר, יעמדו בזירה יעקב שמשון שפירא, פרקליטו של הנאשם, חמוש ומוכן לקרב, וממול — נציג המדינה: מגמגם, נשען על מישענת קנה רצוף, משולל נשק תוקפני, כשגבו שותת דם מן הסכין שננעצה בו עליידי צמרת המשטרה.

במקרים כאלה לא משאיר החוק דרך בפני השופט אלא להודיע כי הצד החזק יותר הוא שניצח.

כי זוהי אחת התכונות האופייניות של המשטר המשפטי הבריטי: אין ערך לבית-המשפט ההגון והבלתי-תלוי, כאשר שני הצדדים עושים קנוניה גדוה. איתלות המשפט יכולה להתקיים רק כאשר קיימים נתונים מסויימים — נתונים שחוסלו מראש במשפטו של יחזקאל סהר.

★ ★ ★

על תפקידם של קציני המשטרה בפרשה זו יכול להעיד יחסו של הסניגור אליהם. פעם אחרי פעם פנה יעקב שמשון שפירא, ח"כ מפא"י לשעבר, לתביעה, שהיא דווקא

שעדותו של מר סהר היתה לפני כאשר האשמתו איתו. אני תמה כיצד יכולת להגיע למסקנה אחרת!

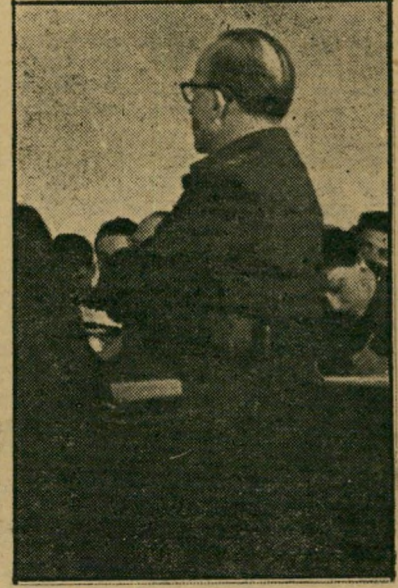
המיסמך שעליו מדובר הוא מיסמך בעל חשיבות מכרעת. זהו העתק של עדות סהר בבית-המשפט המחוזי, וקביעת השופטים כי עדות זו היא עדות-שקר. על כן סירב האוזנר להסתפק בהסברים המיתממים של סלע. "התיק שלך בעניין הנ"ל", כתב לו בתשובה, "הועבר אלי להחלטה, אם יש להעמיד את מר סהר לדיון. תיק זה צריך היה להיות שלם וצריך היה להכיל את החומר הדרוש להחלטתי. עדותו של מר סהר היתה חלק מחומר זה וצריכה היתה להימצא בו."

במילים אחרות: ראש אגף התקירות ניסה להכשיל את היועץ המשי פטי, עליידי השמטת החומר המרשיע העיקרי נגד יחזקאל סהר.

★ ★ ★

היה זה המיכשול הראשון שצמרת המשטרה ערמה בדרכה של התביעה הכללית, במרשת יחזקאל סהר. הוא לא היה האחרון. בזאת נוכחו לדעת נציגי התביעה, כבר מן הרגע הראשון שבו ניגשו להכנת התיק המשפטי.

ההגיון מחייב, שהתביעה תסתמך על שלושה עדים עיקריים, שהיו קשורים בתיק אירס-1. אלה הם הקצינים שמאי זוהר, אברהם זלינגר ואוטו ליף. ואכן, התקשרו נציגי התביעה עם קצינים אלה, כדי לברר מה תהיה עדותם בבית-המשפט, אם ייקראו להופיע כעדי-התביעה.

כך העיד יחזקאל סהר את העדות שהוגדרה ב"ח-המשפט כ"שקר" וכ"טרגזיה"

תומין את הקצינים כעדי-תביעה. להיטותו היתה מובנת. כי כאשר עד-תביעה מזהיר משהו לט ב"ת הנאשם, יש לדבריו מישקל משפטי רב הרבה יותר מאשר לו נאמרו הדברים על-ידי עד-הגנה.

פירושו של דבר: שפירא רצה שקציני-המשטרה יזמנו כעדי-התביעה, ויחליפו את עורם הרשמי על דוכן העדים. מעין מהדורה מזומנת-מראש של בילעם המנוח.

ושבו ציטוט מתוך דו"ח סודי של היועץ המשפטי, על ההכנות למשפט סהר: "הסניגוריה במשפט רצתה כי קציני משטרה יזמנו עליידינו להעיד כעדי תביעה."

"מאחר ולדעתי מישאלה זו אינה בהתאם לאינטרס הציבורי, לא הסכמתי להיענות לה. החלטת מעין זו היתה למורת רוחה של הסניגוריה."

כתב-אישום נורא: קציני המשטרה פועלים כאן בניגוד לאינטרס הציבורי. את זאת קובע היועץ המשפטי, לא איש אפוזיציה או לוחם במשטר!

מה מקומו של יוסף נחמיאס בקנוניה זו? יתכן שהוא מניח לדברים להתגלגל, על-פי הוראות מגבוה, או על-סמך ההנחה שיותר בריא לא להתערב. אך אפילו רצה למהוג אחרת, לא היה מסוגל לכך, כי כאשר הסכים לקבל לידו את הפיקוד על המשטרה מבלי שקיבל רשות לחסל את הצמרת של תקופת-הרקבון של סהר, הפך עבד בעל-כורחו לצמרת ישנה זו.

★ ★ ★

כאשר יפתח המשפט, ערב ראש השנה, יהיה עד התביעה היחידי ארי סלע. עדותו תהיה טכנית גרידא ואין לצפות לשום הפתעה ממנו. כי ארי סלע, שהחל את הקאריירה המשטרית שלו לפני 25 שנה כשטר-רוכב בסביבות רחובות, הצטיין תמיד בכך שהוא עושה את אשר אומרים לו הממונים עליו.

כשלעצמו, זהו גבר נעים-הליכות, בעל השכלה משפטית, שידידיו מגדירים אותו כנאיבי ואוהב-שלחה. כאשר התנהלה מאחורי הקלעים המלחמה בין ישורון שיף ליוסף נחמיאס, על תפקיד סגן המפקח הכללי, היה סלע ממתנגדיו של נחמיאס. כיום הוא מנסה להשכיח פרשה זו.

הוא יעלה על דוכן העדים כדי להמשיך במה שהחל, עת נטל לידיו את תיק סהר: לבצע בנאמנות את הוראות הצמרת במטה הארצי.

קיימים כל היסודיים, כי עם תום עדותו, יקום הסניגור ויכריז, במשך פט האנגלי המפורסתי: "No case to answer". כלומר: אין על מה להשיב.

לאור התיק הקלוש של התביעה, עשוי הוא בהחלט לדרוש כי יחזקאל סהר ישוחרר, מבלי שידרש אפילו להגן על עצמו.

שלוש שיחות קצרות שיכנעו את התביעה כי אין טעם לקרוא לקצינים אלה להעיד. שהרי לא השאירו שום ספק שלא יעידו נגד הבוס שלהם לשעבר.

אצל זוהר וזלינגר חלה, לדברי איש התביעה הכללית, "הסתמיות מתמיהה של הזיכרון". ברגע שהיו מופיעים על דוכן העדים, היו משיבים תשובות כאלה, ששום שופט לא היה רואה בהן חומר נגד סהר.

הקצין השלישי, אוטו ליף, הוא התגלמות הייקה האגדי. הוא נפגע קשות מיחסו הלגי לגני והביקורת של בית-המשפט לעדותו במשפט עמ"ס, וכאשר נשאל אם הוא מוכן להעיד נגד סהר, התפרץ כל זעמו החוצה.

הוא הבטיח שאם ייקרא להעיד, יחרוג ממסגרת העדות העניינית ויטח האשמות שונות נגד הכל — אפילו נגד השופטים — כדי לדרוש את עלבוננו האישי.

★ ★ ★

בדו"ח סודי שהגיש גרעון האוזנר לפני זמנים ספורים לשר בכור שיטריה, הממלא את מקומו של פנחס רוזן כשר המשפטים, כתב: "נודמנתי, לפי בקשת סגן פרקליט מחוז תל-אביב, הגב' ו. אוסטרובסקי-כהן, לשיחה עם מי שהיה עשוי להיות אחד מעדי התביעה, ניצב אברהם זלינגר. לאחר שיחה מכושכת עמו נעניתו להצעת הגב' אוסטרובסקי-כהן לבל ייקרא מר זלינגר למסור את עדותו מטעם התביעה."

"התוצאה תהיה על כן, כי התביעה לא תיחסם למר סהר עדות-שקר על-פי המיבחן הפוזיטיבי שבהלכה, אשר קבע בית-המשפט העליון, בפסק-הדין המנחה בעניין זינגר. נסתפק באשמה לפי המיבחן השני, דהיינו כי מר סהר לא וידא במידה סבירה לפני תחילת עדותו אם אומנם דבריו אמת הם."

כאן קבור הכלב. בית-המשפט קבע שיחזקאל סהר שיקר ביודעו, אבל אברהם זלינגר וחבריו במטה הארצי לא יתנו יד להוכיח האשמות אלה.

על כן יואשם סהר רק באשמה חיוורת ש"לא וידא במידה סבירה לפני תחילת עדותו אם אומנם דבריו אמת הם."

במיסקה זו תלוי גורלו של משפט סהר. גורל זה ייקבע, כמובן, עליידי השופטים. אולם המשפט האנגלי, לפיו נוהגת ישראל, בנוי על ההנחה כי השופט הינו אדם נייטרלי, אשר לפניו מופיעים שני לוחמים. התפישה היסודית היא כי שני הצדדים יילחמו כמיטב יכולתם להוכיח את צידקתם. כל צד ישתמש בכל הנשק החוקי המצוי. השופטים קובעים מי הצד שהיטיב ללחום — ומעניקים לו את הנצחון בפסק-דינם.

אבל במשפט סהר לא ייערך שום קרב הוגן. על הסניגוריה אפשר לפמוך שהיא תילחם בכל כוחה, כדי לטהר את סהר. לא כן התביעה; היא תיכנס לזירת-הקרב כבר בראשית המערכה כשידיה כבולות באזיקי-ברזל מאחורי גבה.